

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Fogalomzavar.

Pécs, 1899. március 22.

Most, hogy a parlamentben végbement új pártalakulás folytán igazi komoly ellenzékül csupán a függetlenségi párt maradt meg, sokan ellensúlyozni akarnák azt a hatalmas erőnyereséget, a melyben ez a párt Ugron Gábor sorompóba lépésével kétségtelenül részesülni fog. Iparkodnak azt az állásfoglalást, a melyet Ugron szilágy-somlyói programbeszédében oly világosan és határozottan kifejtett, olybá tüntetni föl, mint árulást a függetlenségi párt programja ellen, a melyhez senki, a kinek szívében a független Magyarország eszméje él, segédkezet nem nyujthat.

Azt mondják, hogy Ugron Gábor programbeszédében semmi olyat nem mondott, ami magából az 1867 : XII. törvényekből nem folynék, vagy ezzel ellenkeznek. Sőt kifejezetten is azokat a nemzeti követeléseket hangsúlyozta, a mik a hatvanhetes kiegyezési törvény alapján is érvényesíthetők, s még az önálló külön magyar hadsereg szervezéséről is csak úgy beszélt, mint a melynek a magyar honvédségből kell kibontakoznia. Ebből aztán azt következtetik, hogy Ugron lemondott a függetlenségi párt közjogi programjának érvényesítéséről s megelégszik a hatvanhetes alapnak nemzeti irányban való továbbfejlesztésével, elfoglalja tehát a hatvanhetes alapon állott nemzeti pártnak árván maradt helyét.

Hogy ilyen ferditésekkel csupán Ugron ellenzéki működésének hatását akarják gyöngeteni s ha lehet, a függetlenségi párt soraiba ismét a visszavonás magvait elhinteni, az világos. Hisz határozottan kijelentette, hogy az alá a zászló alá sorakozik, a melyre Magyarország függetlenségének, önállóságának kiküzdése van fölírva programmul; kijelentette, hogy egy nemzet nem lehet önálló, nem lehet független, ha nem bir mindazon szervekkel, a melyek egy független állami létnek nemcsak kifejezését képezik, de egyuttal annak támaszát, biztosítékát alkotják s ezért önálló és független hadsereg nélkül önálló és független a magyar nemzet nem lehet.

Nos hát kérjük a tisztelt konkolyhintó urakat, ez is az 1867 : XII. törvényekből folyik s azzal nem ellenkezik? — Igaz, hogy Ugron Gábor rámutatott arra is, mit lehetne a nemzeti követelményekből a hatvanhetes törvény keretén belül is megvalósítani; de vajjon árulója-e az a függetlenségi elveknek, aki addig is, míg a teljes önállóság és függetlenség programját megvalósítani lehet, azért küzd, hogy legalább azok a nemzeti követelmények megvalósuljanak, a melyek a hatvanhetes alapon is megvalósíthatók?

Vajjon van-e függetlenségi politikus, aki nyugodt lélekkel alá ne írhatná Ugron Gábornak erre nézve tett következő kijelentését: „Vannak a nemzetnek olyan igényei és követelései, a melyek az 1867 : XII. t.-cikkben nincsenek ugyan benne, de

a melyek azzal nem ellenkeznek. Ilyeneket pedig kell, hogy kérjünk, nemcsak mi, a kik a függetlenségi politika hiveinek valljuk magunkat, hanem azok is, akik a hatvanhetes politika hivei, hogy a 30 esztendei stagnálás és megállás után szánják el magukat arra, hogy a mi az 1867 : XII. t.-cikkkel nem ellenkezik, azt igyekezzenek a magyar nemzet részére megvalósítani.”

Nem azt mondja hát Ugron, hogy az ő politikai végcélja csak azt valósítani meg, ami nem ellenkezik a hatvanhetes törvénnyel, hanem azt, hogy a hatvanhetes alap hiveit azoknak a nemzeti követeléseknek a megvalósítására kell szorítani, a melyek a hatvanhetes alappal nem ellenkeznek, ami pedig lényeges különbség.

A hatvanhetes alapon is megvalósítható ilyen nemzeti követelménynek minősítette Ugron a hadsereg kebelébe a magyar szolgálati nyelvnek s a magyar vezényszónak a behozatalát, úgyszintén a magyar nemzeti lobogó használatát ugyanott. A hatvanhetes törvény nem mondja, hogy a közös hadsereg szolgálati és vezényleti nyelve a német, lobogója a fekete-sárga legyen; a magyar nyelv és lobogó jogainak érvényesülése ott tehát nem ellenkezik a hatvanhetes törvénnyel; de mondhatja-e azért valaki józanul, hogy az a függetlenségi politikus, aki a magyar nyelv és lobogónak a közös hadseregben való érvényesüléséért küzd, az elárulta a füg-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jégszívü.

Nagyságos asszonyom!

A mult évi Anna-bálon nagy érdeklődéssel kérdezte tőlem, ki lehet az a sápadt arcú barna fiatalember, a ki a táncterem egyik oszlopához támaszkodva, oly néma közönnyel nézte a lejtő párokat, mintha nem egy fényes táncmulatságon lett volna, hol a szépek szépei versenyeztek egymással a hódításvágyban; hanem valahol az éjszaki sark jégszigetein tekintett volna szét, a sivar jégtömegekre, melyek előtte idomultak táblákká, tömbökké és ez idomtalan tömbök egymáshoz tapadva kristályhegyekké. Pedig ugy-e épen az ellenkező volt ott minden? Csupa vulkáni tűz, láva, mely lángra gyujt. Oh hányan vetettek az ifjura olyan pillantást, melytől lángra kellett volna gyuladnia. Sőt ha nem csalódom, még nagyságod is olyan tekintetet vetett rá néha, hogy önkénytelenül összeszorult tőle a szívem. Nem akarom untatni tovább azzal, hogy milyen forradalmat idézett elő az az egy sápadt arc a között a sok kipirult arc között, hiszen azt talán nagyságod még job-

ban tudja, mint én, hanem egyenesen rátérek tulajdonképeni céloimra. Megírom nagyságodnak ez ifju élettörténetének vázlatát. Ugy-e most kíváncsi megtudni azt is, hogy hol szereztem? Nagyon egyszerű. Engem bizott meg a törvényszék, hogy ez ifju hagyatékát letárgyaljam és egyszersmind az utolsó kívánatát is teljesítem. Mert biz ő ma még sokkal sápadtabb és csendesebb, mint ott volt az Anna-bálon.

Még csak három napos volt, mikor édes anyját elvesztette. Atyja idegenek kezére bízta, kik bár kötelességszerűleg jól bántak vele, szeretetet soha sem tanusítottak iránta. Megengedtek neki mindent, mit gyermek-szeszélye kigondolt, hisz apja egy dus gazdag ember, jól fizetett érte. Rossz, vásott gyermek lett belőle, nem szeretett senkit, hisz ő iránta se mutatott senki szeretet.

A gyermekszívben a legnemesebb érzés, a szeretet nem hajtott gyökeret.

Tíz éves korában elment érte az atyja. Kifizette érte a hátralékos tartás díjat és a károkat, miket gyermekszeszélye okozott, kocsiba ültette s elvitte magával egy intézetbe, a hol megtanulhatta mindazt, a mit atyja elegendőnek talált arra, hogy az életben vagyónak megfelelő társadalmi állást foglaljon el. De a hol a gyöngédséget, a szeretetet ismét

nem találta fel, hanem talált helyette vaszigort és megtanulta eltitkolni érzelmeit. Tanult szorgalmasan, tudott mindent, mit az intézet falain belül megtanulhatott; de szeretetet nem tapasztalt senki részéről. Társai irigykedtek rá, mert jobban tanult, mint ők, ő pedig figyelemre sem méltatta társait, mert nem közelítették hozzá szeretettel.

Az a gyermek-szív egészen elfásult.

Husz éves volt mikor tanulmányait az intézetben elvégezte. Atyja egy csomó pénzzel ellátva elküldte a külföldre tanulmányuttra. Érzései felszabadultak. Élvezte a szabadságot a maga teljességében. Egyik gyönyörből a másikba merült. A szeretetet ugyan még most sem érezte; de a nők szerelmét igen. Az igaz, tiszta szerelem előtte azonban ismeretlen volt; de a kárpótolni igyekezett szenvedélyének kielégítésével.

Az elfásult gyermek-szív már átalakult, de helyét az ifju keblében még rosszabbnak adta át.

Két évig tartott az emésztő hajsza. Két év alatt kiürítette fenéki a gyönyör poharát. Két év alatt bele is unt az élvezetbe, mert nem talált még csak egy öszinte kebelre sem. És a nők?! Oh azok iránt valóságos megvetést érzett, mert nem talált közöttük egyet sem, ki önzetlenül szerette volna.

getlenségi elveket s föntartás nélkül elfogadta a hatvanhetes alapot?

Hát a legutóbbi nagy parlamenti harcot a függetlenségi párt nem azért vívta meg, hogy érvényre juttassa a hatvanhetes törvénynek azt a rendelkezését, amely szerint Magyarország visszanyeri a gazdasági ügyekben önálló, független rendelkezési jogát, ha a közösségre való meg egyezés Ausztria alkotmányos képviselőivel nem sikerült; és nem azért tette-e félre a parlamenti harc rendkívüli eszközeit, mert sikerült kivinnie, hogy ha már az önálló rendelkezési jog ezuttal rögtönösen nem is érvényesülhetett, legalább ahhoz való jogunk nem lett végkép elsikkasztva és sértetlenül meg lett hagyva a hatvanhetes törvényben biztosított eme jogunk?

Hisz eleget is gúnyolódta Bánffy lapjai akkortájt, hogy a függetlenségi párt beállt a hatvanhetes törvény védelmezői közé, de ugyan hová jutottunk volna, ha a függetlenségi párt akkor lépre ment volna s önrendelkezési jogunk védelmére nem kel csak azért, mert azt a hatvanhetes törvény is biztosította a nemzetnek.

Taktikai kérdésekben nyitva áll a szabad vitatkozás útja s helyezkedhet bárki is arra az álláspontra, hogy a párt igyekezzék vagy mindent egyszerre megvalósítani programjából, vagy semmit, ami a hatvanhetes alapon is megvalósítható belőle; de merőben elhibázott dolog a függetlenségi elvek ellen elkövetett áru-lással vádolni azt, aki fokozatosan tör a cél felé és számolva az adott viszonyokkal, egyelőre azt iparkodik elérni, a minnek a törvényhozásban a siker kilátásával csinálhat propagandát azért, mert azt elfogadják a hatvanhetes alap hívei is.

Ezt célozza Ugron programjának az a része is, a mely az önálló vámterület megvalósítására ennek összes híveit szövet-

Két év alatt az ifju szive éppen úgy elfásult, mint a milyen volt a gyermeké.

A mult év tavaszán halt meg az atyja s ő haza jött, mint egyedül örököse nevének, vagyonának. Nem sajnálta, nem siratta az atyját, néma közönnyel kísérte ki a temetőbe, mintha nem most először tette volna meg az utat idáig, hanem csak látogatónak menne sírhalmához, hiszen a kit most eltemet, ránézve halott volt egész életében.

A ki nem tanusított iránta szeretetet, azt nem tudta sajnálni sem.

A nyár folyamán elment ő is Füredre. Nem akart ő üdülni, hiszen nem volt semmi baja. Még csak szórakozni sem vágyott; de mert sok pénze volt, tehát csak ment szokásból, mint sok más gazdag ember. Két hétig járt-kelt a fürdőzők között, anélkül, hogy csak ismerni is látszott volna valakit, bár őt sokan ismerték, ő távol tudta magát tartani mindenkitől.

Egy napon azután az történt, a mit tízezer poéta százezer alakban megirt már, hogy megbűvölte egy bájos leányarc. Az ifju sziv hevülni kezdett.

Egy hetet töltött el titkos remegésben, boldog reménységgel; hiszen a leánya biztatón fogadta. Épen az Anna-bál reggelén, mikor még a nap sugarai nem hatottak át a hegyeken, ott a tó melletti kis lugasban, — Tudja a hol mi is . . . Pardon! — megvalósította a lánynak hő szerelmét.

kezésre szólítja föl, tartozzanak bár ezek a hatvanhetes alap hívei vagy ellenesei közé. Ezt is félremagyarázták sokan s azt akarnák kibetűzni belőle, hogy Ugron állandó szövetségre óhajt lépni a hatvanhetesekkel, pedig hát elég világosan kifejtette Ugron, hogy a szövetséget csak a függetlenségi párt programjával egyező erre az egy kérdésre kívánja szorítani s ha ebben a győzelmet kivívtuk, mindenki folytassa a maga útját tovább az elvei érdekében, az elvei mellett.

Azért hát ha már a kormánypárti sajtó igyekszik is Ugron akciójának félremagyarázásával fogalomzavart fölidézni, a függetlenségi párt tagjai ne üljenek föl nekik, hanem szivleljék meg Kossuth Lajos intelmét s ne keressék azt, ami szétválaszt, hanem a mi összefűz bennünket s ezt könnyen megtalálhatja mindenki programunk végcéljában: a független, önálló Magyarország létesítésében.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 22.

Tarkaságok.

Egy leány, no meg egy jogász.

A leány az hallgatott, a jogász az nem tudta elhallgatni szive mélyeséges titkát. Egyszer a kávéház márvány asztalánál busult a gyerek s bámult bele a füstös levegőbe, mintha abból a gomolygó füstfelhőkből akart volna maga elé képzelné egy arcot. Szerettem volna megmagyarázni, hogy nagyon durva ez a kemény füst az — ilyen magasztos hivatásra, — de nem volt időm. Az ifju ur odatelepedett mellem.

— Édes barátom! meghallgatsz ugy-e! Tudod, nagyon, de nagyon oda vagyok és nincs, kinek elpanaszkoznom bajomat. Téged meg oly jó fiúnak ismerlek s mint íróembernek van is prakszisod ilyenben.

— Csak nem vagy szerelmes . . . ?!

— Az nem, édes barátom; hanem vég-

Elmondta, hogy nem élhet nélküle. Én bizony nem tudom, hányadik alakban hajlítá már a leány előtt a szeretni ígét, térdre borulva előtte a porondon, mikor a leány felkacagott s kijelenté neki, hogy ő nem szereti, csak a jegyesét akarta vele boszantani, kivel fogadott, hogy mindenkit el bir csábitani, a kit akar.

Egy pillanatnyi csönd.

Két legördülő könnycsepp.

Felállt s szó nélkül meghajtva magát eltávozott.

Azt a már engedni kezdő szivet teljesen jéggé fagyasztotta e nyilatkozat.

A mult héten a székes főváros két előkelő tagjának gyermeke esküdött örök hűséget egymásnak. A belvárosi templom zsufo-lásig volt cifrábnál cifrább közönséggel, kik mindannyian dicsérték a menyasszony üde báját, ki mosolygó arccal, hangos szóval, bátran mondta ki a boldogító ígét. E pillanatban egy dörrenés reszkettette meg a templom belsejét.

Azt a jéggé vált szivet repesztette meg a rianás.

Nagyságos asszonyom! Nem gondolja, hogy én is hibás vagyok? Ha ott az Anna-bálon nem lettem volna olyan féltékeny, ki tudja, talán Nagyságodnak sikerült volna felmelegíteni azt a jégshivet. Hja! De akkor talán ő írta volna meg az én történetem.

Bagi Gyula.

telenül tetszik nekem egy leány. Minden gondolatom hozzá téved, nincs egyetlen pillanatom, melyben képe ne lebegne szemem előtt. Nincs időszaka a napnak, melyben szabadulni tudnék nézésétől, attól a két hideg szempártól . . .

— Hideg szempártól?

— Nos, igen barátom, hideg mint a jég a nézése, merev mint a márvány tekintete s kezében talán még a keneső is megfagyna.

— Barátom! beszélj; ez érdekes — siettem beszélő kedvében marasztani a fiatal embert, nehogy az a rettentő hidegség még valahogy torkára fagyaszsa az érdekesnek ígérkező historiat. Az ám, de a jogász most megint bámolni kezdett a füstfelhőbe. Közlebb huztam hozzá székeket s fölráztam ábrándozásából

— Hiszen, te szerelmes vagy abba a hideg leányba! Mit tagadod, hisz most is azon jár az eszed.

— Azon . . . ? . . . Tetszik, nagyon tetszik, . . . de azért nem vagyok szerelmes belé . . . !

— Ugyan ne izetlenkedjél, . . . valld be hát, ha azt akarod, hogy tanácsot adjak . . . !

— Ez igaz! . . . hát izé . . . hát szerelmes vagyok belé . . . de nem, csak nagyon imponál hidegsége . . . Imádni való kis leány! Egy meleg pillantásáért megtudnék halni.

Hát a mi azt illeti, én ebből a változatos érzelmekről tanuskodó beszédből nem tudtam semmit sem megérteni.

— Igaz, mit neveztek ti szerelemnek? . . . kérdé a fiatal ur.

— A szerelem két szivnek minden akadályokkal megküzdeni képes vonzalma, mely ellenállhatlanul taszítja őket egymás karjaiba — idéztem talán éppen Benickyneni főrangu meghatározását.

— Nos hat, édes barátom, akkor nem vagyok szerelmes, mert itt csak az egyik sziv kimondhatlan vonzalma taszítana az ő karjai közé és ez a sziv meg az enyém . . .

Mosolyogtam szavain . . .

. . . a másik sziv, az meg hideg, mint a nyakunkba pötytyant téli esőcsepp — fejezte be nagy elkeseredéssel mondatát a fiatal ur.

— Hát akkor miben lehetek szolgálatodra, kedves barátom, ha így ketté vágod a szerelem meghatározását?

Gondolkodott, de most már a füst helyett a jégvirágos ablak cifra alakzatai között kereste a hideg leány arcképét. Ezt már én is helyesebbnek tartottam, de azért elég lelkiismeretlen voltam merengéséből újra fölriasztani.

— Édes barátom, hát mit szólna te mindehhez? — szólott erre hozzám.

— Mondtam már, hogy érdekes dolog, de hát micsoda szerep jutott ebben nekem?

— Először végighallgattad, másodsor meg foglak kérni valamire . . .

— Szolgálatodra állok.

— Nos, édes barátom, megtudhatnád-e te valahogy, hogy »Ő« miért olyan hideg?

Ez nagy dolog volt, de én azért rövid habozás után rámondtam a »meg«-et.

— Akkor légy kegyes s ne hagyj reménytelenül elpusztulni engem, neked könnyen megy; azt mondják, hogy az ilyen irkáló emberek nagy pszichologusok.

Megköszöntem a bókot s bucsut vettem a habozva ábrándozó urtól.

Egyszer lámpafénynél megismerhettem a leányt. Édesen mosolygott a táncosára, kacagva hallgatta szavait s kis kacsójával szorongatta a táncosa kezét. Meg voltam lepve a látványon, én a jogász elbeszélése után valami mást vártam. Egy fordulónál elfogtam a »hideg« leány táncosát. Félrevontam s suttogva kérdém tőle:

— Mondja csak, édes barátom, igaz-e, hogy annak a kis leánynak a kezében még a keneső is megfagyna, olyan hideg?

A fiatal ur reám meresztette szemét. A sértett önértet tükröződött vissza arcán. Eleinte azt hitte, hogy gúnyolódni akarok vele s majd-

nem pórul jártam lelkiismeretes eljárással. Hanem azután egy asztalhoz vontam a fiatal urat, közben a szünóra is beköszöntött és bor is volt, az ifju boldogságtól sugárzó arccal beszélt a leányról.

— Apró kis kacsoiban majd elég az ember keze, szemébe ha belepillant, azt kell hinnie, hogy a föld egyenlítőjén áll, szíve még távolról is lázba hoz mindenkit.

... És még szavalt volna tovább is a boldog táncos, de egy idetévedt szikrája a kacagó leálynak elhódította tőlem s sietett feléje.

En ügyis eleget hallottam s még többet láttam.

Egyszer újra összekerültem a »Royal«-ban a jogászszal. Sietve jött hozzám és kérdé, hogy megtudtam-e már, mi az oka az ideálja hidegségének? Szégyenkezve vallottam be, hogy nem sikerült megtudnom.

— Sajátságos is ez, — szólt lemondással — s tudod barátom, az az érdekes, hogy mindenki vel szemben ilyen hideg.

És a jogász tovább tűnődött a megfejthetlen problémán.

Dumi.

Naptrend 1899. március hó 23-án.

Naptár: csütörtök, március 23. — Róm. kath.: Viktor. — Prot.: Frumenc. — Görög-kel. (március 11.) Szofron. — Zsidó: Nisan 12. — Nap két 5 óra 59 perckor; nyugszik 6 óra 15 perckor. — Hold két 2 óra 59 perckor délután; nyugszik 4 óra 27 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenként csapadék, fagy várható. Rendkívüli közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Gazdasági választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: Lányi Ilka vendégfelléptével »Niobe«, bohózat 3 felvonásban.

— (A »Pécsi kath kör«) folyó hó 25-én (szombaton) tartja utolsó nagybójtji felolvasó-estélyét. Szépnek és kiválóknak ígérkezik ez is, mint a kör ünnepei általán lenni szoktak. Szilvek Lajos dr. theologiai tanár fog felolvasni; Szekula Sárika, színházunk kedves primadonnája, énekével járul hozzá az est sikerének emeléséhez. Részletes programot lapunk legközelebbi számában hozunk.

— (Hymen.) Csonka Lajos gyógyszerész eljegyezte Hillebrand Jankát, Hillebrand Ferenc pécsi polgár és városi bizottsági tag leányát.

— (A »Pécsi Tanítóegylet«) f. hó 25-én, szombaton délelőtt 9 órakor Pécsen a közs. polgári leányiskola kézimunkatermében (Mária-utca 4. szám, I. emelet) közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó-beszéd. Tartja: Mihálovics Antal. 2. »A népiskolai rajztanítás és annak módszeréről.« Előadja: Skolnik Géza. 3. A kiküldöttség jelentése a tanítók egyesületi életének fejlesztése tárgyában. 4. Évzáró jelentés. 5. Jelentés a pénztár állapotáról. 6. Tisztujtás. 7. Indítványok.

— (Áthelyezés.) A m. kir. igazságügyminiszter Untermüller Lajos gödöllői királyi járásbírói irnokot a szegárdi kir. járásbíróshoz helyezte át.

— (Sorozási határnapok.) Az ex-lexes állapot megszűntével most megkezdik majd a sorozásokat, viszik a legényeket katonáknak. Baranyamegye is megcsinálta már járásai területére az ujoncozási tervezetet, melyet a m. kir. honvédelmi miniszter a megyéhez intézett leiratával jóváhagyott. A miniszterileg jóváhagyott tervezet szerint a véglegesen megállapított sorozási határnapok a

következők: siklósi járás (polgári elnök Szivér István) április hó 8. 10. 12. A pécsváradi járásban (polgári elnök Driessz Lajos) április hó 17. 18. 19. 20. A pécsi járásban (polgári elnök Trixler Károly alispán) április hó 24. 25. 26. A szentlőrinci járásban (polgári elnök Mándi Samu) május hó 5. 6. 8. 9. A hegyháti járásban (polgári elnök Jakab Lajos) május 13. 15. 16. 17. 18. A mohácsi járásban (polgári elnök Német Lipót) május hó 23. 24. 25. 26. 27. A baranyavári járásban (polgári elnök Kiss Emil dr.) május hó 30. 31. és június hó 2. 3. és 5-én.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre dr. főispán, huszonnégy órai távollét után, a ma esti nyolc órai gyorsvonattal Budapestről hazaérkezik.

— (Megint a pisztoly.) A járási főszolgabírói hivatal fegyver-arszenálja ismét szaporodott egy forgópisztollyal, melyet — mint elkobzott jószágot — a pellerdi községi előjáróság küldött be. A pisztolyt Soos József pellerdi lakostól vették el, ki azzal fiát, Soos Mihályt, veszekedés közben agyonlövésével fenyegette. A hevesvérű embert különben életveszélyes fenyegetés miatt a bíróságnál is teljeltették.

— (Szegedi diákok Pécsen.) A szegedi felsőkereskedelmi iskola kirándulást rendez Fiuméba. A kiránduló diákok visszajövet folyó hó 30-án Zágrábból Uj-Dombóváron át a délután 4 órai vonattal Pécsre érkeznek, a hol megszállnak és a város nevezetéseit is megnézik. A szegedi diákok másnap a reggeli öt órai vonattal utaznak el Pécsről Szabadkán át Szegedre.

— (Szentzéki ülnökök.) Hetey Samuel megyéspüspök dr. Rézbányay József, hit- és kánonjogtudort, theol. tanárt, a budapesti egyetem tiszt. tagját, továbbá Hollendonner Ferenc, báttaszéki plébánost és Frantich Ágoston, kövágószőlősi plébánost szentzéki ülnökökké nevezte ki »in colore violaceo«.

— (Pályázat.) A kaposvári törvényszéknél aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökehez.

— (Fülfentőék.) A »Pécsi Napló« ma reggeli számában a »Halálozások« című hírében a következőket írja: »Ma a P. F. után, melynek nyomdájában a gyászjelentések készültek, tévesen hoztunk hirt Petrovics Ferenc haláláról.« Ezzel a kerülővel helyreigazítja aztán a Peterdi Ferenc telekkönyvvezető atyjának haláláról közölt hírét, hogy az elhunyt nem Petrovics, hanem Popovics Ferenc volt. Vagyis a hiba elkövetésében nem ő a hibás, hanem a mi lapunk, mert a mi lapunk nyomdájában készültek a gyászjelentések s a P. N. mi utánunk hozta a hirt. Tehát tulajdonképen lapunk nyomdája a hibás, ott nyomták rosszul a gyászjelentést és mi a gyászjelentésről rosszul irtuk meg a hirt; a P. N. nem hibás, hiszen ő, a jámbor, csak kiírta mi tőlünk ezt a hibás hirt.

Nos hát, bizony furcsa az a Pécsi Naplótól, ha még fel is ült volna a mi hibánknak, hogy kirukkol a saját gyámoltalanságával a nagy közönség elé, elismervén, hogy ő a halálozásról gyászjelentést nem látott, hanem hozzá lévén szokva, hogy minden gyászjelentés a mi nyomdánkban készül, biz-

tosra vette értesülésünket és kiírta tőlünk a hirt. Hanem ez esetben önmagának ült fel a jámbor. Lapunk nyomdájában hétfőn délután készült a gyászjelentés és abban Popovics Ferenc halála jelentetik. Tehát lapunk nyomdája nem követte el a névváltoztatást. Mi a gyászjelentésnek rendelkezésünkre álló kefelevonatáról lapzártakor irtuk meg a hirt hétfőn este, március 21-diki dátummal s az lapunk e számában a »Halálozások« című hírből meg is jelent s itt is Popovics Ferenc elhunytáról van szó.

Nos hát kitűnik ebből az, hogy a P. N.-éknél nem tudnak olvasni. Lapunk március 21-diki 66-dik számában a 6-ik oldal harmadik hasábján felül a legelső hírből, melynek címe »Halálozások«, a tizenhetedik sorban így kezdődik a Peterdi Ferenc apja haláláról szóló részlet: »Popovits Ferenc élte 85-ik stb.« Ez már csak elég érthetően van megmagyarázva?! olvassák el újra és ha még egyszer lapunkból irnak ki valamit, csak olyan emberrel irassák ki, a ki olvasni is tud s nem nézi el Popovitsot Petrovitsnak!

De még ebben az esetben is azt az urat vegyék elő és mossák meg a fejét s ne üljenek fel önmaguknak a világ előtt! És ne szerencsétlenségnek bennünket abban, hogy átvegyük az ő lapjukért is mi a felelősséget, mert nekünk nincs éjjeli szerkesztőnk, a kit előránthatnánk, ha kérdőre vonnánk bennünket és mert utóvégre is az »Arizona Kick« messze van, hogy azzal ügyeltetnénk fel a P. N.-ékra, kik e sajnálatos tényükkel maguk igazolták be, hogy igazi — pécsi fülfentőék.

— (Vásár-áthelyezés.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavarmegye területéhez tartozó Szegárd községben a folyó évi március hó 27- és 28-ára eső országos vásár, ez évben kivételesen folyó évi március hó 28-án, azaz egy napon tartassék meg.

— (Tűzek.) Hercegmárokon leégett a napokban Szulakov Toma, ottani lakos udvarán egy kazal szalma. Szerencsére a leégett kazal biztosítva volt s így a tulajdonos kára nagyrésztben megtérül. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. — Medinán is tűz volt a minap. Itt meg Nagy Istvánnak égett le egy kazal szalmája, még pedig — mint a vizsgálat megállapította — Tóttósi Józsefnek hatéves kis fiának vigyázatlansága folytán. Ugyanis a gyerek az utcán cigarettát talált s azzal a kazal mellé huzódott s ott egy gyufával rágyújtott. De a gyufát égve találta a kazalra dobni, mely természetesen tüzet fogott és leégett. A kár itt meghaladja az ötszáz forintot is.

— (Kiasott szoba.) Kopácson Dömötör Samu ottani lakosnak lakószobája falát egyik éjszaka — eddig még ismeretlen tettesek — kiasták s a szobába hatolván, egy szekrényfiókból tizenegy forintot elloptak. A káros az esetet csak másnap reggel vette észre s még eddig a megindított nyomozásnak sem sikerült kipuhatolnia, hogy kik voltak a tettesek.

— (Furcsa bossu.) Tamási község melletti henyei szőlőhegyen két ottani lakos, Turi József és Sandi Vince, haragot táplált már régóta Fischer Ede erdőőr ellen, mert az nekik a herceg Eszterházy Miklós tulajdo-

nát képező erdőben a fagyújtást megtiltotta. Haragjukat most úgy töltötték ki az őrn, hogy neki álltak egy éjjel a gondjaira bízott erdőrészen az akácfaoknak és száznál többet elfűrészelték, a mi kétszáz forint kárt jelent. A furcsa boszu azonban csakhamar kiderült, a tetteseknek nyomukra jöttek s most azok a bíróság előtt fognak a furcsa boszuért számolni.

— **(Műkiállítás.)** A jótékony nőegylet helyiségeit napról-napra újabb és újabb látogatók csoportjai keresik fel. Az élénkség állandó, a távozók újabb és újabb társaságok váltják fel. Nem is csoda, annyi a megnézni való gyönyörködtető tárgy *Semik* Antal csodálatos szorgalmával s nagy tudásával egybegyűjtött kiállításában, hogy igen sokan vannak, kik másodsor, sőt harmadszor is meglátogatják a műkiállítást. A gondos tulajdonos önmaga kíséri végig a tárgy látogatóit s érdekesen magyarázza az egyes tárgyak eredetét, az azokhoz fűződő apró történeteket. A nagyközönségen kívül az iskolák is fölkeresik a műkiállítást, melyeknek tanulói között, mint megirtuk, szabadjegyet osztogatott ki a szives kiállító. Ma a főgimnáziumi ifjuság látogatta meg a kiállítást egyik főgimn. tanár vezetésével.

— **(Üdvözet Nizzából.)** *Preuss* Adolf nyugalmazott megyei gyámpénztári főkönyvelő, a jeles zongoraművész, jelenleg Nizzában üdül, honnan most levelet irt Pécsre egy jóbarátjához. A levélben üdvözlö a »Kedves pécsieket« és a honvágy még versírára is készíti, a mint ez a négysoros költői felsőhajtás bizonyítja.

»Olász, német, francia, görög,
Közbe angol s egy kis török;
Valóságos nyelvzavar,
Minden, — csak nem magyar!«

— **(Kuruzsló asszony.)** *Deberlin* Borbála átai községi bába, feljelentést tett *Pelc* Konrád átai lakos édes anyja ellen kuruzslás és tiltott segélynyújtás miatt. Hogy mi igaz a feljelentésből, azt a már megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Megvert asszonyok.)** Tengődön egy udvarban laknak *Zsebeházi* Jánosné és *Zsebeházi* Lidi a *Tóth* testvérekkel, Imrével és Péterrel. Azonban nincs valami nagy feiebaráti egyetértés közöttük, mert folyton civakodtak, a minek az árát most a két asszony drágán meg is adta. Ugyanis a minap megint összevesztek s ekkor a *Tóth* testvérek a két asszonyt véresre verték. Azok természetesen feljelentették a tetteseket a bíróságnál s onnan várják az elégtételt a verekedő lakótársakkal szemben.

— **(Álkuccsos tolvaj.)** *Löffler* Imre, kisköszegi fodrász üzletében a pénzes fiókból kisebb-nagyobb összeg hiányzott mostanában. Az üzletajtó be lévén éjjel gondosan zárva, a lopást csak olyan ember követhette el, a ki álkuccsossal hatolt be az üzletbe. Apránként harminckét forintot ellopott így a pénzesfiókból s ezen vérszemet kapva, egyik közelmúlt éjjel a fiók egész tartalmát, kilencven forintot magával vitte. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban a tettes kilétét *Stefán* Antal munkáslegény személyében csakhamar kipuhatolták s nála még a kilencven forintot hiánytalanul megtalálták. A pénz tehát vissza a károshoz, a tettes pedig a börtönbe kerül.

— **(Erdő-égés.)** A nagyharsányi erdőben, mely a község tulajdonát képezi, tűz volt a múlt hét végén. A tűz az erdő ujlettezésű részén huszonöt holdat pusztított el, a kár azonban nem tesz ki többet száz forint-

nál. A vizsgálat a tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megtartatván, kitünt, hogy a tüzet gondatlanság okozta. Ugyanis *Bordács* József az erdő melletti szőlejében gazt égett s nem gondolt vele, hogy a szél bevitte az erdőbe a paraszt. Ettől keletkezett azután a tűz, melyért most a bíróság fogja a gondatlan embert felelősségre vonni.

— **(Nagy tűz.)** A múlt hét végén a magyarsórosihoz hasonló nagy tűz volt a tolna-megyei Tamási községben is. *Bence* István ottani lakos szérüskertjében keletkezett a tűz, mely tizenhét lakóházat és két melléképületet elpusztított s melyben négy hizó is bentégett. Az összes kár közel ötezer forintot tesz ki s a leégett épületek alig voltak háromezer forintba biztosítva. Mint a nyomozás eddig megállapította, a tűz keletkezését *Bence* István okozta, a ki a szérüskertben szivarozott s az égő szivarvéget gondatlanságból a szalmakazalra dobta.

— **(Hógörgeteg.)** Christiania közelében van egy csodaszép völgy, a *Lilledal*, a hova nyaranta az egész Skandináv-félsziget előkelő világa eljár rövidebb-hosszabb kirándulásra, a magas hegyek közé zárt katalanban a múlt hetekben óriási hóviharok voltak. Azután egy éjjel erős fagy következett, az összetömörült hótömeg mintegy 1500 méter hosszúságban elvált a tetőtől és zuhant lefelé a hegyről, magával ragadva mindent, a mi útjába akadt. A völgyben egy folyó van, a mely rendkívül dus különféle halakban. A lavina egyenest a folyóba zuhant, áttörve annak jégkérget, aztán a tulsó partra átgördülve, s benne felhalmozódott, nagy sebességénél fogva még egy darabig fölfelé is ment a lejtőn, míg végre megakadt. A folyóból ezer meg ezer pisztrángot és egyéb halat sodort ki magával. Mikor másnap az emberek arra jártak, csodálkozó örömmel szedték össze a fáradság nélkül kapott izléses táplálékot.

— **(A leghosszabb utca.)** A világ második városa, a hogy az amerikaiak New-Yorkot büszkélkedve nevezik a Brooklynnal való egyesítés óta, a leghosszabb utcával dicsekszik minden más város előtt. Egyszerűen *Broadway* a neve, mint a hogy tulajdonneve van egy hatalmas folyamnak, vagy egy égbenyuló hegyóriásnak. A város déli végén indul ki a *Broadway*-parktól s áthaladva a végtelen házsorokon, egy kis szigeten ér véget. Azaz, hogy tulajdonképen még ezen is túlhalad és a *Hudson*-öbölnél ismét a kontinensen folytatódik, de ez a külső rész már kívül esik New-York közigazgatási területén. Az ut összes hossza 50 kilométer, s ennek több mint fele New-Yorkra esik. A belső részen nyolcezer ház van kétoldalt építve. Az amerikai távgyaloglónak egyik legkedvencebb mulatsága ezt a rengeteg házsort egy nap alatt oda-vissza feljárni. Ez azonban csak igazi profeszszionátusnak szokott sikerülni, a többi előbb-utóbb fölszáll a közuti kocsikba.

— **(Babonás fejedelmek.)** A babona nem csupán a nép gyermeke. Könnyen beférkőzik a legelőkelőbb szalonokba s nem ritkán található a fényes palotákban is. A spirítizmusnak az előkelő társaság körében vannak legföltétlenebb hívei. A fejedelmi személyek sem tesznek kivételt, apró babonáik neki is vannak, sőt néhol az egész udvar hódol a babonának. Az angol hercegnők például majdnem mind erősen hisznek abban a babonában,

hogy ha az esküvő után aprózott léptekkel mennek ki a templomból, első gyermekük leány lesz. Mivel azonban rendes körülmények között az udvaroknál jobban szeretik, ha az elsőszülött fiú, az angol hercegnők állítólag mindig szokatlanul nagy lépéssel lépik át a templom küszöbét. A dán udvarnál *Lujza* királynő is hódolt annak az országos babonának, hogy leányainak bérmaruhájába három, a varrás közben eltörött tűt varratott. Ezzel akart nekik jó partit biztosítani, a mi tudvalevőleg sikerült is neki. A cár udvarában és általában a szláv fejedelmi nők, erősen hisznek a sódobás babonájában. Állítólag ez is csalhatatlan. Ha a háziaszony, mielőtt a vendégek leülnek az asztalhoz, egy pár szem sót dob a háta mögé, akkor az ebéd izlik mindenkinek s lehetetlen, hogy valami kellemetlen dolog történjék az ebéd alatt. A sódobás más bajtól is megóvja az embert. Így *Mária* Lujzáról, az elhunyt bolgár fejedelemszölyről is mesélnek efféle. *Boris* nevenapja alkalmával egyszer nagy lakoma volt a szófiai udvarnál, *Mihály* metropolita fölköszöntőt mondott a fejedelemre, a fejedelemszölyre és a fejedelmi ház gyarapodásaira. Erre a felköszöntőre az egész társaság zajosan éljenezte a fejedelmet. *Ferdinánd*, hogy a metropolitával kocintson, feléje közeledett. A metropolita meghatva a nagy kegytől, a fejedelemszöly széke mögé állt, várva a fejedelmet. *Lujza* nem vette észre a metropolitát. Egyszerre hallotta, a mint a metropolita hangosan így szólt a fejedelemhez:

— Könyörgöm az ég áldásáért az egész fejedelmi házra.

A fejedelemszöly erre hirtelen mozdulattal sótvett ki az előtte álló tartóból s a háta mögé dobta — épen a metropolita szemébe. Az angol királynő a pénteki napot szerencsétlen napnak tekinti. Soha pénteken fontosabb dologba nem kezd, sőt még okmányt sem ír alá, ha a pénteki nap véletlenül valamely hónap tizenharmadikára esik. *Bismarck* hercegnek is voltak apró és nagyobb babonái. Így visszafordult, ha macska szaladt keresztül az uton s ő is erősen hitt a pénteki nap végetes voltában.

— **(A gyanu.)** *Bahula* József dr. ma reggel halottkémi vizsgálatot teljesítvén a tavasz-utca 11. számú házban lakó *Hetinác* Annának — a bejelentés szerint — halva született gyermekén, olyan gyanus körülményeket konstataált a kis halotton, hogy nemcsak nem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy a gyermek halva született, hanem nagy a gyanu arra nézve is, hogy élve született s halálát erőszak okozta. Ezért az orvos bejelentette az esetet a rendőrkapitányságnál, honnan a további eljárás végett áteszik az ügyet a királyi ügyészséghez.

— **(Meglopott kardalosz.)** *Sörös* *Mariska*, szintársulatunk egyik kardaloszja, ma délelőtt jelentést tett a rendőrségnél, elpanaszolván, hogy tegnap este meglopták. Előadás után egy gyémántgyűrűjét, melyben löhere alakban három kis gyémántkő van, továbbá három karkötő zsuzsuját egy ruháskosárba tette, melyet haza akart vitetni. Később, mikor kereste az ékszereket, azok nem voltak ott sehol s eltűntek úgy, mintha a föld nyelte volna el őket. A rendőrségen jegyzőkönyvbe foglalták a panaszt s annak alapján megindítják a vizsgálatot, hogy sikerüljön megtudni, ki lopta meg a fiatal kardaloszot.

— **(Tolvajok a padláson.)** *Patacs*on a napokban, *Imrek* József ottani lakos házában padlására ismeretlen tettesek belépődtek, s onnan néhány tábla szappant, két zsák lisztet és egy zsák dercét elloptak. A

káros feljelentése folytán megindult nyomozás kiderítette, hogy a lopást három kóbor cigány Matics Vászó, Velyin Trifu és Konya Péter követték el, kiket átadtak a bíróságnak.

— **(Eltűnt husvétii sonka.)** Már csak rövid idő választ el bennünket husvétől, a párolgó sonka és a piros tojás ünnepétől. Mindenki arra törekszik, hogy a husvétii sonkát mielőbb beszerezze, Jankovits Sándor regényei lakos pedig abban a kellemes helyzetben volt, hogy husvétii sonkája már az éléskamrában várta a feltámadás napját. Jankovits Sándor azonban mindamellett aligha fog sonkát ehetni, mert valami szemfüles enyveskező f. hó 20-án éjjel, feltörte az éléskamrát, s a sonkát egyéb élelmi szerek kíséretében ellopta. A tettest természetesen nyomozzák.

— **(Elveszett kis leány.)** Frankfurter János sellyei lakos panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy öt éves Anna nevű leánya a napokban eltűnt a szülői háztól és azóta nyoma veszett. A kis Annuskán eltávozásakor kék-fehér babos szoknya, fekete kabátka és nagy szürke téli kendő volt. Az elveszett kis leányt, most megyszerte keresik.

— **(Hirtelen halál.)** Mint értesülünk, Rácpetrén a napokban Scheinmann János favágó az erdőben munkaközben hirtelen rosszul lett, s rövid idő múlva kiszenvedett. Valószínű, hogy szívszélhűdés érte. A hirtelen halál okát a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Halott-e vagy részeg?)** Kis-Kozáron a napokban ez a kérdés foglalkoztatott néhány embert, kik az utszéli árokban

egy férfit találtak, ki oly mozdulatlanul feküdt, mintha halott volna. A jó kozáriak is annak nézték, s nem csekély részvétellel beszállították a »hullát« a község házára, ahol azonban csakhamar kiszült, hogy a holtnak vélt ember csupán — részeg. Különben Májas Jánosnak hívják s odavaló a községbe. Hanem ha meg nem találják, a nagy hidegben rövid idő múlva tényleg csak a hulláját fedezhették volna föl. Így a beszélt magyarnak, egy alapos náthán kívül, más baja nem történt.

— **(Házártos anyós.)** Ez ugyan nem tartozik a ritkaságok közé, mert még aligha akadt vő, akinek másforma anyósa lenne. De mégis van köztük annyi különbség, hogy némelyik anyós nem veri meg a vejét, mint azt a napokban Ócsárdon Tischler Jánosné megcselekedte, ki Agócsi János nevű vejét, egy családi perpatvar befejezéseként alaposan megrakta, úgy hogy a vő most az ágyat kénytelen nyomni. A házártos anyóssal különben, még a bíróságnak is lesz baja.

— **(Megoperált béka.)** Rixdorfban egy Lippert nevű urnak volt egy kedvenc békája, amelyre a minap véletlenül rágázott. A béka hasa kirepedt s kifordultak a belső részei. Lippert a békát elvitte a berlini állatorvosi iskolába, ahol a békát megoperálták s a sebet bevarrták. A béka sebe két nap alatt teljesen begyógyult; ami nem is csoda, mert tudvalevő, hogy a hullók sebei rendkívül gyorsan összetorznak. Az a berlini lap, amelyből ezt a hírt vesszük, még azt is hozzát teszi, hogy az okos béka rendkívül nyugodtan vi-

selkedett az operáció alatt, sőt az operáció előtt, mikor az asztalra tették, önként megfordult, mintha csak tudta volna, hogy a háttára kell feküdnie (!) Ezek után szinte gondolkodóba jön az ember, hogy ez az okos béka vajjon nem kacsa-e?

— **(A katonák vacsorája.)** A hadügyi kormány jövő évi költségvetése a katonák vacsorájának javítására legényenként és ötödnaponként egy krajcárnyi többkiadást fog előirányozni. A katonákra tudvalevőleg 1897. január 1-én mosolyogtak először a vacsorázás gyönyörűségei, amikor is a hadügyi kormány elrendelte, hogy hetenként kétszer meleg vacsorát kapjanak. A mostani reform arra vonatkozik, hogy a legénység a hét többi öt napján is vacsorázzék, illetőleg a kaszárnyákban kapjon estebédet és ne legyen a szakácsnők széles körben ismert jóindulatára utalva. A katonák vacsorája most is meleg ételekből, többnyire főzelék konzervekből fog állani, s csak néha lesznek hideg ételek az étlapon. Ezzel ugyhiszük vége szakadt annak az idilli állapotnak, hogy a katonáink vacsorára a holdvilágnak legyenek vendégei.

— **(Sok az orvos.)** A betegek gyógyításával foglalkozó tudós embereknek mindenütt van valami bajuk. Nálunk például évről-évre fogy az orvosok száma, mert az orvosi pálya nem fizet úgy, a hogyan fizetnie kellene. A vidéki kis helységek orvosai, a kik nagy fáradsággal szereztek diplomájukat, panaszkodnak, hogy nem tudnak megélni és e sok panasz hallatára a fiatalság nem nagy kedvet érez az orvosi pályához. Mig nálunk mindegyre kevesebb orvos van, Franciaországban az a baj,

forma jogaik. A ki a nőemancipációt tévesen értelmezi és a speciális férfi jogokat is gyakorolja, az szánalomraméltó torzképpé fajul. Hogy a nehéz kötelességek küzdelmes teljesítését a gyöngé nők vállakra vegyék, a kényszer, a szükség vitte rá; de a férfijogokat és a férfiszokásokat csak a hiszterikus, félbolond, ferdenevelésű és rosszhajlamu nők fogják gyakorolni.

Látták az imént ezt a két üresfejű — gyereket? Isten őrizzen, hogy valaha utánozni óhajtsák őket, habár csupa szeszélyből is. Pedig kár értük, mert szép, bátor leányok. Szívük is volna talán . . . Hanem a gondolkodásuk terde irányba van terelve s érzelmeik kifecamitva, korlátolt anyjuk ostoba felfogása miatt.

Két ut áll ezen szegény teremtések előtt. Vagy e természetellenes uton haladnak tovább s akkor . . . szomorú sorsuk lesz; áldozatul esnek anyjuk hiu hóbortjának s nevetséges különködésének. Vagy talán valamely nagy anyagi és szellemi rázkódás eszükre téríti őket, kijózanítva és megjavítva, vagy felvilágosítva és lesujtva. Óra végeztével összeült a hatos kompánia, mint rendesen.

Kleo elnökölt és beszélt.

— Engem ez az eset módfelett izgat és érdekel. Fura eszméim támadtak, gondolom nektek is. Kérem, mondja el mindenki a maga véleményét erről a dologról, de igazán és őszintén. Ki kezdi? No nem szeretem a határozatlanságot. Beszéljen hát Klaudiusz, a vasszívű lovag.

Konrad elmosolyodott és engedelmesskedett.

— Szeretem, ha a leány házas és szerény s később igazi, jó családanya lesz. De ha már körülményei kényszerítik, hogy tudományos téren működjen, hát legyen

szoktuk már az ő furcsa szeszélyeit, engedelmesen kezdem fordítani.

— Jaj neked nevető . . .

A mint azonban megpillantottam az idegen hölgyeket az ajtó előtt, elhallgattam.

A tanár közbeszólt:

— Tovább . . . Kérem, csak folytassa.

A két szőke leány tágranyilt szemekkel és lángpiros arccal állott meg a küszöbön, mialatt én elrecitáltam:

— »Jaj neked nevető, mert örömeid után csakhamar sirni fogsz.«

Zajghó elégedetten integetett:

— Igen jól van, helyesen fordította le.

A leányok felbátorodva, bizalmas mosolylyal léptek közelebb és férfiasan üdvözölve mindnyájunkat, levették a kalapjukat.

Követte őket a feketeruhás uriaszony és az igazgató.

Az urnő valódi tipusa volt az önhitt, dicsekvő parvenűnek. Ruhája értékes csipkével tele, füleiben pedig szikrázó ékszerek. Az arca telt, — a regényes érzélgőség s fitymáló gőg és malicai sajátságos vegyületével.

Az igazgatótól aztán megtudtuk, hogy a hölgytriumvirátus Leonhard Leóné, a dúsgazdag bankár neje s leányai: Hortenzia és Heloise.

A kisasszonyok mint magántanulók jelentkeztek, azon megjegyzéssel, hogy olykor majd feljönnek az osztályba előadást hallgatni.

A bankárné némileg neheztelő hangon szólott:

— Tudom, hogy ez nem volna épen szükséges . . .

De hát a gyerekek annyira ragaszkodtak hozzá, hogy

hogyan az orvosok száma egyre növekedik. A nem régen kiadott francia hivatalos statisztika szerint magában Párisban 1897-től 1898-ra kétezerrel szaporodott az orvosok száma. Egész Franciaországban hallható már a panasz, hogy az orvosok nem tudnak megélni, mert nagyon sokan vannak.

— **(Mennyi kávét iszunk?)** Egy francia folyóirat közli a santosi amerikai konzul jelentését az egész föld kávétermeléséről és kávéfogyasztásáról. Eszerint a legutóbbi öt évben a világ különböző országaiban évenként összesen 12 millió zsák, vagyis 1584 millió font kávét termeltek. Ebből a mennyiségből 1056 millió font Braziliából került ki. Legtöbb kávét az északamerikai Egyesült Államokban isznak. Az évi kávéfogyasztás ott 1889 óta 594 millió font, míg 1852-től 1862-ig csak 188 millió fontot fogyasztottak. Az Amerikában elfogyasztott kávé legnagyobb részét Amerikában is termelik. Kiszámították, hogy egy csésze kávéhoz 25 gramm pörkölt kávé kell. Aki mindennap megiszik egy csésze kávét, évenként 22 font kávét fogyaszt. Ha Anglia, Németország, Ausztria-Magyarország, Olaszország, Hollandia, Belgium, Svédország, Franciaország és az Egyesült Államok összes lakosságát 300 millióra becsüljük és összeszükszük, hogy ennek a lakosságnak csak egy negyede iszik mindennap egy csésze kávét, akkor az évi kávéfogyasztás 1650 millió font volna, míg most az egész föld kerekességén csak 1584 millió fontot termelnek. Miután pedig sokkal több a kávéfogyasztó ember, mint a mennyi ennek a számításnak megfelel, nem csoda, ha a cikória és a pótkávégyárak virágoznak.

— **(Gyermekekkel és nőkkel)** babkávét itatni évek óta orvosok és gyógytudósok által Bécsben, azok egészségi és testi ereje elleni vétkezésnek állított. Még oly sok családban folytatják azon rossz szokást, hogy a napot ezen idegizgató itallal kezdik meg és azt többszörösen délután ismét az asztalra hozzák. Csoda-e tehát így, ha a jobb módú családokban, ahol a gyermekek ezenkívül szellemileg és a szegényebb családokban, ahol a nők testileg túl vannak eröltetve, a sárga kórban szenvedők, vérszegények, idegesek és gyengék száma mindig növekszik? És mégis módjában áll mindenkinek ezen ártalmas szokás megszüntetése, amely többnyire csak tudatlanságból folytatatik. Ahol a szülők évek hosszán át való megszokottság következtében a babkávéről nem akarnak mindjárt egészen lemondani, holott ennek keverése által a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávéval, eleinte egy harmadig, később félig, a kávéital finomult jóízűs mellett egészségileg majdnem ártalmatlanná tehető. Gyermekeknek azonban egész a tizenötödik évig, nevezetesen leányoknak és betegeknek vagy gyengébb személyeknek, ne sajnáljuk a kis fáradságot, a Kathreiner-féle malátakávé babkávét nélkül és pedig jó erősen elkészíteni. Az íze és az illata ugyanolyan, mint a babkávét, tápláló erejű és egészséges és minél tovább issza az ember, annál többet kíván belőle. Valódián mindenütt az eredeti csomagokban hapható, mindazonáltal őrizkedjünk minden csekély értékű hamisítványtól és különösen a nyitottan kimért árutól, amely gyakran hamisan nyitott Kathreiner-kávéknak nevezetik, de a legcsekélyebb köze sincs ezen valódi malátakávéhoz.

— **Cak ugy takarítunk,** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerzzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr-

áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű bőr, pénz, szivar és szivarkatárcán, vagy más-nemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép ítéljük meg, mint az embereket a külsőről, ami által pedig nagyon sokszor csalódunk. — Ezt ugy hárihatjuk el magunktól, ha ezen cikkben szükségletünket *Schönwald* Imrénél fedezzük. *Schönwald cég* a közlegő idényre raktárát a legizlésebb kivitelű sítábotokkal, lovagló ostorokkal gyarapította, amelyeket csodálatos olcsó árak mellett bocsájt a vevő közönség rendelkezésére. — Ezüst fogantyukat bármily diszes kiállításban megrendelésnél saját gyárában állít elő.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. március 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 60.8 (emelkedő.)

Hőmérsék = 4.5 °C

> maximuma: 6.6 °C

> minimuma: 1.6 °C

Párányomás: 2.7 mm.

Relatív nedvesség: 89

Felhőzet: 7° Cu. St. Sw.

Szélirány s erő N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 8.8 mm.

Derült, hideg.

Dr. Czire.

Művészet, irodalom.

○ **Traviata.** Tanqueray második felesége helyett tegnap este Verdi örökszép zenéjű operája, *Traviata* került színre üres ház előtt. Igaz, hogy az opera most rövid idő alatt már harmadszor került színre, az előadás azonban jóval több publikumot érdemelt volna. B. Csik Irén *Violetta*-ja hang és játék dolgában művészi alakítás volt, mely valóban rászolgált arra a folyton s minden énekszám

végre is engednem kellett. Azután magam is kíváncsi voltam a diákkisasszonyokra.

S kegyes leereszkedéssel folytatta:

— Valóban példás rend és fegyelem uralkodik itt.

Némely tekintetben azonban kissé . . . hogy is mondjam . . . nem eléggé emancipáltak. A mint látom, a gyerekek reformruhája itt egészen szokatlan és idegenszerű. Pedig bizony az egészen praktikus és kedves.

— És feltűnő — egészítette ezután ki Zajghó.

Ő nagysága lesujtó pillantással mérte végig s hangyagul válaszolt:

— Némely mult századbeli, divatját multa felfogás szerint igen. De ha az öntudatos, modern nő gyenge vállaira veszi a férfikötelességek küzdelmes, nehéz gondjait, akkor legalább egyes szokásaikat és szabadalmaikat is követheti.

Leányaihoz fordult:

— Gyerekek, most itt hagylak benneteket. Csendesén viselkedjétek. Füttyülni és cigarettázni nem szabad. Olyan feledékenyek vagytok . . . Pa . . . Bon jour.

Ezzel megfordult.

Hortenzia, a nagyobbik utána sietett. Arca lángolt, szeméi haragosan fénylettek.

— Hazamegyek . . .

A bankárné megfordult.

— Ugyan miért?

Hortenzia vállatvont s a határtalanul elkényeztetett s rosszul nevelt gyermek illetlen nyíltságával válaszolt:

— Tudja, hogy szenvedélyesen cigarettázom. Itt nem szabad, anélkül pedig halálra unnam magamat.

A bankárné kissé megbotránkozott.

— A mint tetszik. De ez igazán nem szép magától, hiszen tudhatta volna. Hát maga Heloise itt marad?

A másik leány, kit zavarba ejtettek a növendékek kíváncsi, az igazgató szánakozó és Zajghó gúnyos pillantásai, elhalványodott és lesütött szemekkel válaszolt:

— Én, én nem tudom . . . hazamegyek . . . majd eljövök máskor, de nem így.

Mikor már az ajtó előtt voltak, még behallottuk Hortenzia ideges hangját.

— No én soha többé. Ezek hát a nőemancipáció apostolai? Így nevelik a jövő asszonyait?

A mint a mély csendben kitekintettünk a nagy, világos ablakon át az utcára, láttuk, a mint a bankárné fogatába ült s a két leány meg macskaügyességgel szökött fel a magas ülésre.

Heloise lecsüggesztette fejét, mint valami beteg márdárka, Hortenzia meg a zsebébe nyult s dacos mozdulattal egy csomó aranyos, rózsaszínű szivarkát dobott az ablakpárkányra és a kövezetre, aztán megrántotta a gyeplőt s újra kezdődött az eszeveszett vágatás.

A tanár, a mint minden újra elcsendesedett, félretolta a latin és görög klasszikusokat, megrázta sörényét, (mint Kleo szokta volt mondani) s jóságos, de szomorú szemekkel nézett ránk, aztán elkeseredetten szólt:

— Ime a nőemancipáció átkos elfajulása. Árnyoldala, sötét háttéré a fényes, tiszta képnek! Vannak és fájdalom, lesznek olyan szerencsétlen teremtések, kik felületesen, könnyelműen gondolkoznak és nem hatnak a dolgok mélyére. Nem értik, hogy ez komoly dolog s a nőemancipációt terden, léhán értelmezik. A nőknek és férfiaknak egyforma kötelességeik vannak, de nem egy-

után felhangzó tapsra, melylyel a közönség B. Csik Irént kitüntette. Perényi, Alfrédja is igen szép volt; a tenorista csengő, tiszta hangon és precízül énekelte el a partitúrának reá eső nehéz részét, játékaról azonban egyáltalán nem beszélhetünk, mert Perényi csak — énekelte. Annál jobban játszott Hunyady József (Germond György), kinek énekét remek játék is kísérte. Minden egyes énekszámát annyi érzéssel, oly kitűnő precizitással énekelte, hogy a közönség nem egyszer felvonásközben lelkesen megtapsolta. Szekula Sárka Flóra rövid szerepében eléggé jó volt. Neki csak a toalettje miatt tehetünk szemrehányást. Bár Szekula Sárka igen jól festett rózsaszínű háziruhájában, mindamellett még sem kellett volna abban szinpadra lépnie. Traviata »Flórája« bizony megérdemelné, hogy személyesítője gondosabb toalettet csináljon. Így Flórája túlságosan »modern« alak volt. Anina szerepét Tóvári Anna játszotta. A kisebb szerepekben igen jók voltak Andorffy, Delli, Bognár és Abay. (K—r.)

○ **Bodroghyné bucsufellépte.** Folyó hó 24-én (pénteken) este lesz *Bodroghyné* bucsufellépte. Ez alkalommal a »Koldus-diák.« kerül színre s Bodroghyné az öreg lengyel grófnő szerepét fogja benne játszani, mely egyike legbriliánsabb szerepeinek. A kitűnő operett és a közkedveltségben álló jó Bodroghy mama bucsuzása: bizonyára két olyan vonzóerő, melynél fogva biztosan remélhetjük, hogy közönségünk zsufozásig megtölti pénteken este a színházat s rokonszenvének számtalan megnyilatkozásával fogja elhatározni a szinpadtól bucsuzó veterán színésznőt.

○ **Világposta** a címe egy levélbélyeg-ujszágnak, melynek első száma Arany Mór szerkesztése alatt most megjelent. A lap, évi 2 írtért megrendelhető a kiadóknál: Faludi Zsigmondnál Budapesten (Erzsébet-körut 28. szám). Érdeklődőknek kívánatra mutatóvényszámot szívesen küld a kiadóhivatal.

○ **„Szervusz babám galambom“!** tréfás magyar dal és »Édes anyám ha megöl a búbanat« s »Csiri-Csári« 3 új és ritka szép magyar nótákat tartalmazó ének és zongorára írt hangjegyfűzet jelent meg a sok szép nótájáról híres dalszerző, *Szentirmay* Elemértől, Klökner Ede zeneműkiadóhivatalában Budapesten. A »Szervusz babám galambom« nótáról elég annyit megemlíteni, hogy két hetes megjelenté óta egész Budapest e nótát dúdolja s ezzel köszöntik jöttében-mentében egymást a találkozókat. Ára a szép kiállítású fűzetnek 1 írt. Ugyancsak Klökner Ede budapesti zeneműkiadóhivatalánál jelent meg izléses kiállításban a budapesti »Népszínház« egyik legkedveltebb operettjének, a *Varney* féle »Diákkisasszonyoknak« népszerű kuplé-keringője: »A férfi mind ledér.« — Ára 90 kr.

○ **Magyar Krónika** címen a fővárosban egy élénk és minden tekintetben irodalmi és művészeti színvonalon álló képes szépirodalmi heti lap indult meg, mely rövid fennállása óta már is igen nagy elterjedtségnek örvend. Legutóbbi számában találunk regényeket, novellát, verseket s ismeretterjesztő cikkeket Vértessy Arnold, Endrődy Sándor, Zempléni Árpád, Szentirmay Elemér, Battlay Géza stb. tollából s gyönyörű képeket Horovitztól és Cserna Károlytól. Felhívjuk olvasóink figyelmét e kitűnően szerkesztett vállalatra. Kiadóhivatala Budapesten, VIII., Mária utca 56. szám alatt van. A lap előfizetési ára negyedévre 1 írt.

○ **A művészeti oktatás az iskolákban.** Wlassics miniszter a Nagy Képes Világtörténetet az összes iskoláknak megszerzésre ajánlotta. Segédkönyv ez az ő terveiben; sőt több is. Ez oktatva szerez gyönyört s nem is csak a kicsinyeknek, hanem nekünk is, önző nagyoknak. Fényes reproductiókban a világ egész művészetének történetét adja, szövegben s pompás képekben egyaránt. Olcsó is, részletfizetésre is meg lehet szerezni, sőt fűzetekben is. (Minden héten egy fűzet, a 30 kr.) A nagyjelentőségű vállalkozás nem té-

vesztheti el célját, mert felismerte az idő szükségletét, s ahhoz alkalmazkodott. A munka jelentőségét pedig felismerte a miniszter, s megtette érte, a mit tehet. De a fő tennivaló e téren a közönségé.

Törvénykezés.

§ **Korcsmai verekedés.** Még mult évi március hó 3-ikán történt, hogy a lipódi korcsmában többen, köztük *Knezevits* Milinko, *Zulits* Domján és *Miskovics* Jócó együtt boroztak. Később mindenki elment a korcsmából, csupán *Knezevits*, *Zulits* és *Miskovics* maradtak ott, kik egymással csakhamar összevesztek, miközben *Knezevits* egy székkal több sebet ejtett *Miskovics* Jócó fején. A sérült panasza folytán az ügy tárgyalása 1898. évi december 15-ikére tüzetett ki, de ekkor a sérülés minőségére vonatkozó orvosi vélemények eltérő volta miatt a tárgyalást elnapolták s az ügyet elbírálás végett az igazságügyi orvosi tanácshoz terjesztették fel. Az orvosi vélemény leérkezése után ma délelőtt tartották meg ez ügyben a végtárgyalást, melynek folyamán a pécsi kir. törvényszék *Knezevits* Milinkot három havi fogház és 10 írt pénzbüntetésre ítélte. Ugy a vádlott, mint terhére a kir. ügyész feleltek.

§ **Elgázolt kis leány.** *Kis* András, felsőmindszenti lakos (jelenleg katona) 1898. évi június hó 22-én kocsijával lépésben hajtva végigment a falun, miközben *Gungl* Antal ottani lakos két éves gyermekét elütötte. A kocsi kereke a kis gyermek fején ment át, úgy, hogy az menten szörnyet halt. A pécsi kir. törvényszék ma délelőtt ez ügyből kitolyólag vétkes gondatlanságból okozott emberölés miatt *Kis* András egy havi fogházra ítélte, melyet fermésztesen katonai szolgálati idejének kitöltése után fog megkezdeni. Az ítélet jogerős.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi március hó 23-ikán.

1. Greiner Sámuel — Szieberth Nándor d. e. 9 óra.
2. özv. Törő Sámuelné — Törő Sándor és neje d. e. 9 és háromnegyed óra.
3. Simits Teofana — Rázsó Sándor és neje d. e. 10 és félóra.
4. Geiskopf Magdolna — Glück Ádámné d. e. 11 és egynegyed óra.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi március hó 28-ikán.

1. özv. György Istvánné — Horváth Mátyás ugyis mint gyám d. e. 10 óra.
2. öreg Bakó Antal — Iványos Péter és neje d. e. 10 óra.
3. Kriszthaber Jakab és társa — Lang Ede d. e. 10 óra.
4. Weisz Zsigmond — Kósa Gábor d. e. 10 óra.
5. Weisz Zsigmond — özv. Wolf Karolyné d. e. 10 óra.
6. Kelemen Lajos — Neumann és társa cég d. e. 10 óra.
7. Istókovits Ferenc — Mautner Jakab d. e. 10 óra.
8. Molnár József — Páprád község d. e. 10 óra.

Közgazdaság.

□ **Állatjárvány-hírek.** A pécsváradi járás Szűr községében a sertésállományban uralkodott sertésorbánc megszűnt. Ellenben ugyanez az állatjárvány Magyarországon községben a sertések között fellépett. Így tehát míg Szűr a kiviteli zárlat alól felmentették, addig Magyarországot hatósági rendelettel kiviteli zárlat alá helyezték. Megyénkben különben a legutóbbi statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: Veszétség: Német-Bóly 1 udv., Villány 1 udv., összesen 2 község 2 udv. Sertésorbánc: Csuzsa 9 udv., Garé 6 udv., Szent-György 1 udv., Szűr 15 udv., Vaiszló 1 udv., összesen 5 község 32 udv. Sertésvész: Gyűd 9 udv., Harkány 6 udv., Lancsuk 1 udv., Magyar-Mecske 1 udv., Paprád 1 udv., Szava 12 udv., Szellő 7 udv., Szőke 6 udv., Vasas 1 udv., Véménd 1 udv., összesen 10 község. Somogy megyében lépene 1 községben 1 udvarban, veszétség 5 községben 2 udvarban, rühkór 5 községben 6 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 12 községben uralkodik. Tolnávármegyében veszétség 3 községben 3 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 11 községben lépett fel.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 22-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A belügyi tárca költségvetésénél ma *Polónyi* Géza szóva tette a »Bánffy nemzetiségi politikája« című röpiratot, amely Bánffy érdemeit dicsőítve hivatalos titkok elárulása alapján íródott. *Polónyi* bizonyítékokat hoz föl arra nézve, hogy Kálnoky megbuktatása nem Bánffy érdeme. A nemzetiségi ügyben Bánffy semmit sem tett. Csak Bánffy sugalmazhatta ezt a röpiratot, a melyben vádolja az előbbi kormányokat.

Gajary Ödön kelt erre védelmére Bánffynak, majd *Szell* Kálmán jelentkezett szólásra s kijelentette, hogy nem szándékozik bolygatni a multat, hanem csinálja a maga politikáját.

Pichler Győző vádolja a román ifjakat, kik a Gozsdu-alapból nyert ösztöndíjaikat arra használják föl, hogy a kapott pénzt Bukarestbe küldik agitacionális célokra.

Wlassics miniszter és *Serbán* Miklós tiltakoznak *Pichler* állításai ellen.

Ezzel a belügyi tárca költségvetésének tárgyalása befejezést nyert, mit általános éljenzéssel fogadtak.

Áttértek ezután a kereskedelmi tárca költségvetésére, melyet *Neményi* Ambrus előadó elfogadásra ajánlott.

Utána *Hegedüs* Sándor, az új kereskedelemügyi miniszter kezdett beszélni általános érdeklődés közben. Beszéde bevezetésében kijelentette, hogy nem beszéddel, hanem tettekkel akar kormányozni. Több létező és orvoslásra váró hiba felsorolása után *Tisza* Istvánnal szemben védelmébe veszi az államvasutakat. A kiadások túl magas voltát s a bevételek csökkenését a mult év nagy havazásai, a meggyöngyült gabona-forgalom s több hasonló jelenség okozta. *A vicinális vasutak rendszerén változtatni kell.* Legtöbbnyire nem gazdasági és helyi érdekű szempont hozta őket létre, finanszírozásuk pedig a leghiányosabb földadatok a városok, fürdőhelyek fölvirágzását előmozdítani, a gabnaforgalmat emelni. Az ipari szakoktatás és a munkaskérdés megoldásáról szölt ezután s beszéde befejezéséig lendületes hévvel utalt arra, hogy itt az idő a gyár- és ipar megteremtésére Magyarországon.

A miniszter beszédét percekig tartó éljenzés követte és számosan gratuláltak neki.

Szünet után még *Kállay* Lipót és *Konkoly-Thege* Miklós szöltak hozzá a kereskedelmi tárca ügyeihez általánosságban, mire az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Robbanások Franciaországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a Morlan bulevardon a hadügyminiszteriumnak alárendelt laboratóriumban, hol új lőporral tesznek kísérleteket, robbanás történt, minek folytán az igazgató mérnök és egy munkás megsebesültek.

A touloni robbanás tárgyában folytatott vizsgálat megállapította, hogy az nem gonosz szándék műve, hanem vigyázatlan-ság következménye volt.

— **Khina és Olaszország.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy Umberto király magánkihallgatáson fogadta a khinai követet, kivel Olaszországnak Khinában való állásfoglalásáról tárgyalt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 10.64; későbbi szállítás: 9.93. —
Tengeri, májusra: 4.54. — Rozs, márciusra: 8.59. —
Zab, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 367.25 — Magyar hitelrészvény: 396.00.
— Államvasut: 362.60. —

Szerkesztői üzenetek.

K. L. né (Budapest.) A szellemes „Nagymama“ tollából nem kerülhetne-e ki valami aktuális apróság husvétii ünnepi számunk részére? . . . Levelet íránk édes-örömet, de — sajnálatunkra — nem tudjuk a közelebbi címet!

G. B. (»Ha szenvedtünk . . .«) Besoroztuk a közlendőik közé. A fenti üzenet második részét ajánljuk figyelmébe!

F. V. (»Nem fakad már . . .«) Alkalmadtán közöljük.

Ferdinandus. (»Szegény boldog ifju.«) Bevált. De várnia kell, míg az előtte elfogadot-takat közöljük.

Mindazon munkatársainknak, kik levélben kérdezősködtek, üzenjük, hogy husvétii számunkba közleményeiket folyó hó 27-ig kérjük beküldeni.

B. M. (»Élet a halálban.«) A pompás, hangulatos közleményt köszönjük.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Streicher-zongora,

Jó karban, elutazás miatt eladó. — Hol?
Megmondja a kiadóhivatal.

Bérleti hirdetmény.

A Slavoniában, Verőcze megyében fekvő vočini uradalom bérbe adja a tulajdonát képező Golenič és Lugovih pusztákat, melyek a következőkből állanak és pedig:

290 kat. hold	1207	□	szántóföld
118 „ „	948	„	rét
66 „ „	499	„	legelő
9 „ „	1387	„	gyümölcsös és konyhakert
3 „ „	1280	„	szőlő
13 „ „	1003	„	udvar

és egyéb terméketlen területből,

1899. szeptember hó 15-től kezdődőleg 10 évre. — A felsorolt területeken kívül még legelőnek 84 kat. hold 1277 □ és szántóföldnek 97 kat. hold 132 □ erdőterület kerül letarolásra és így a bérlet 181 kat. hold 1404 □ öllel meg fog nagyobbodni. — Golenič pusztá a szükséges gazdasági épületekkel és a bérlő számára szolgáló lakással el van látva, míg Lugovih pusztán új gazdasági épületek építetnek. — A bérlet tárgyát képező gazdaságok Slatina állomástól mintegy 7, illetve 9 kilométernyi távolságban fekszenek. — A közelebbi bérleti föltételek az uradalmi erdőigazgatóságnál Vočín-ban (Slavoniában) betekintheők.

A pécsi tejesarnok

f. é. márczius hó 24-től, Pécs és kerületének rabbisága ellenőrzése alatt álló

husvétii tejet,

mindennemű

tejszínt, vaját és turót

hoz forgalomba, melyre az előjegyzések a pécsi tejesarnok telepén (Siklói országút 14—16. szám) s az összes elárúsító helyiségekben eszközölhetők.

7681. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai takarékpénztár végrehajtatonak, Lindemann Ádám baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 150 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Baán községben a 237. sz. tjkvben felvett 247., 631. tlkv. 117., 118., 1718. cat. hrsz. 362 uj, 247 régi hrsz. ingatlanra és hozzá tartozó 246 térképi 4353/610. cat. hrsz. legelőilletményre 817 frt kik. árban, ugyanott + 2490. tlkvi 3079. cat. hrsz. ingatlanra, 266 frt 95 krajcár szállóváltással terhelt, 730 kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 81 forint 70 krajcárt, 73 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tetz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóság, 1898. évi szeptember hó 7-én.

Székács,
kir. albiró.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)